The Hidden Words

كلمات مكنونه

by Bahá'u'lláh

In the Name of the Lord of Utterance, The Mighty.

ای صاحبانِ هوش و گوش

1. O YE PEOPLE THAT HAVE MINDS TO KNOW AND EARS TO HEAR!

اوّل سروشِ دوست اینست ای ما اسمه ی

ای بلبلِ معنوی جز در گُلبُن معانی جای مَگُزین

و ای هدهدِ سلیمانِ عشق جز در سبایِ جانان وطن مگیر

> و ای عَنقایِ بقا جز در قافِ وفا محلّ مپذیر

اینست مکانِ تو اگر بِلامَکان بِپَرِ جان برپری و آهنگِ مقامِ خود رایگان نمائی The first call of the Beloved is this:

O mystic nightingale! Abide not but in the rose-garden of the spirit.

O messenger of the Solomon of love! Seek thou no shelter except in the Sheba of the well-beloved,

and O immortal phoenix! dwell not save on the mount of faithfulness.

Therein is thy habitation, if on the wings of thy soul thou soarest to the realm of the infinite and seekest to attain thy goal.

sáḥibán owners

hú<u>sh</u> mind هو ش

gú<u>sh</u> ear گوش

surú<u>sh</u> song سروش

بلبل bulbul nightingale

ma'naví معنوى

gulbun گُلبُن

ma'ání meaning معاني

maguzín مَكُّزين

hudhud هدهد

The hoopoe bird, often a guide in Sufi literature.

سليمان Sulaymán King Solomon

نعشق 'i<u>sh</u>q love

مبيا Sabá Sheba

jánán The Beloved

vaṭan homeland وطن

angá phoenix عَنقا

baqá eternity بقا

Qáf قاف

The fabled mount Qáf, thought to symbolize the Holy Qur'án.

vafá faithfulness وفا

maḥall place

mapa<u>dh</u>ír ميذير

makán place

bi-lá-makán lit. "to no place" بلامَكان

أهنگ áhang

maqám مقام

Station, often used in Sufism to denote a degree of spiritual understanding.

ráygán namúdan رایگان نمودن

ای پسرِ روح

2. O Son of Spirit!

هر طیری را نظر بر آشیان است و هر بلبلی را مقصود جمالِ گُل

The bird seeketh its nest; the nightingale the charm of the rose;

مگر طُیورِ اَفَئدهِ عباد که بِتُرابِ فانی قانع شده از آشیانِ باقی دور مانده اند

whilst those birds, the hearts of men, content with transient dust, have strayed far from their eternal nest,

و بگِلهایِ بُعد توجه نموده از گُلهایِ قُرب محروم گشتهاند and with eyes turned towards the slough of heedlessness are bereft of the glory of the divine presence.

زِهی حیرت و حَسرت و اَفسوس و دَریغ

Alas! How strange and pitiful;

كه بِابریقی از اَمواجِ بحرِ رفیقِ اَعلیٰ گُذَشته اند و از اُفُق ابهی دور مانده اند

for a mere cupful, they have turned away from the billowing seas of the Most High, and remained far from the most effulgent horizon.

ای دوست

3. O FRIEND!

در روضهِٔ قلبْ جز گُلِ عشق مکار

In the garden of thy heart plant naught but the rose of love,

و از ذیلِ بلبلِ حبّ و شوق دست مدار

and from the nightingale of affection and desire loosen not thy hold.

مُصاحِبَّتِ أبراررا عنيمت دان

Treasure the companionship of the righteous

و از مُرافِقَتِ اَشرار دست و دل هر دو بردار

and eschew all fellowship with the ungodly.

ای پسر انصاف

4. O Son of Justice!

کدام عاشق که جز در وطنِ معشوق محل گیرد

Whither can a lover go but to the land of his beloved?

و کدام طالب که بی مطلوب راحت جوید

and what seeker findeth rest away from his heart's desire?

عاشقِ صادق را حیات در وصال است و موت در فراق To the true lover reunion is life, and separation is death.

صدرشان از صبرْ خالی و قلوبشان از اصطبارْ مقدّس

His breast is void of patience and his heart hath no peace.

از صد هزار جان درگُذرَند و بکویِ جانان شتابند

A myriad lives he would forsake to hasten to the abode of his beloved.

ای پسرِ خاک

5. O Son of Dust!

براستی میگویم

غافلترينِ عباد كسى است

که در قول مجادله نماید و بر برادرِ خود تَفَوُّق جوید

> بگو ای برادران باعمال خودرا بیارائید نه باقوال

Verily I say unto thee:

Of all men the most negligent is he

that disputeth idly and seeketh to advance himself over his brother.

Say, O brethren! Let deeds, not words, be your adorning.

ای پسرانِ ارض

6. O Son of Earth!

براستي بدانيد

Know, verily,

قلبی که در آن شائبهِٔ حَسَدْ باقی باشد

the heart wherein the least remnant of envy yet lingers,

البته

shall never attain My everlasting

بجبروتِ باقيِ من در نيايد

dominion,

و از ملكوتِ تقديسِ من رَوائِحِ قُدس نشنود

nor inhale the sweet savors of holiness breathing from My kingdom of sanctity. ای پسرِ حبّ

7. O Son of Love!

از تو تا رفرفِ اِمتِناعِ قرب و سِدرِهِ اِرتِفاعِ عِشق قَدمی فاصله

Thou art but one step away from the glorious heights above and from the celestial tree of love.

قَدمِ اوّلِ بردار و قَدمِ دیگر بر عالمِ قِدم گُذار و در سُرادقِ خُلد وارد شو

Take thou one pace and with the next advance into the immortal realm and enter the pavilion of eternity.

پس بشنو آنچه از قلمِ عِزّ نُزول يافت

Give ear then to that which hath been revealed by the pen of glory.

ای پسرِ عز

8. O Son of Glory!

در سَبيلِ قُدس چالاک شو

و بر أفلاكِ أُنس قَدَم گُذار

قلبرا بصَيقَلِ روحْ پاک كن

و آهنگِ ساحتِ لولاک نما

Be swift in the path of holiness,

and enter the heaven of communion with Me.

Cleanse thy heart with the burnish of the spirit,

and hasten to the court of the Most High.

اى سايةِ نابود

از مَدارِجِ ذُلِّ وَهْم بِگُذَر و بِمَعارِجِ عزِّ يقين اَندَرآ

چشمِ حق بگشا

تا جمالِ مبين بيني و تَبَارَكَ ٱللهُ أَحْسَنُ ٱلخَالِقِينْ گُوئِي

9. O FLEETING SHADOW!

Pass beyond the baser stages of doubt and rise to the exalted heights of certainty.

Open the eye of truth,

that thou mayest behold the veilless Beauty and exclaim: Hallowed be the Lord, the most excellent of all creators! ای پسرِ هوی

10. O Son of Desire!

براستي بشنو

چشمِ فانیْ

جمالِ باقى نَشِناسد

و دلِ مُرده

جز بِگُلِ پژمرده مشغول نشود

زیرا که هر قرینی قرینِ خودرا جوید و بِجنِس خود اُنس گیرد Give ear unto this:

Never shall mortal eye recognize the everlasting Beauty,

nor the lifeless heart delight in aught but in the withered bloom.

For like seeketh like, and taketh pleasure in the company of its kind.

ای پسرِ تُراب

11. O Son of Dust!

کور شو تا جمالکم بینی Blind thine eyes, that thou mayest behold My beauty;

و کَر شو تا لَحنْ و صَوْتِ مَليحَمرا شنوی

stop thine ears, that thou mayest hearken unto the sweet melody of My voice;

و جاهِل شو تا از علْمَمْ نصیب بری و فقیر شو تا از بحرِ غَنایِ لایزالَم

قسمتِ بيزَوال برداري

empty thyself of all learning, that thou mayest partake of My knowledge;

and sanctify thyself from riches, that thou mayest obtain a lasting share from the ocean of My eternal wealth. كور شو يعنى از مشاهدهٔ غَيرِ جمالِ من Blind thine eyes, that is, to all save My beauty;

و كر شو يعنى از استماع كلامِ غَيرِ من

stop thine ears to all save My word;

و جاهل شو یعنی از سَوای عِلم من

empty thyself of all learning save the knowledge of Me;

تا با چشم پاک و دلِ طَیّب و گوشِ لطیف بساحَتِ قُدسَم درآئی

that with a clear vision, a pure heart and an attentive ear thou mayest enter the court of My holiness. ای صاحبِ دو چشم

12. O Man of Two Visions!

و چشمی بَرگُشا

بربند يعنى

از عالم و عالميان

برگُشا يعنى بِجمالِ قدسِ جانان

Close one eye and open the other.

Close one to the world and all that is therein,

and open the other to the hallowed beauty of the Beloved.

ای پسرانِ من 13. O My Children!

ترسم که I fear lest,

bereft of the melody of the dove of heaven,

بِدیارِ فنا راجِع شَوید ye will sink back to the shades of utter loss,

and, never having gazed upon the beauty of the rose,

return to water and clay.

ای دوستان

14. O FRIENDS!

بِجمالِ فانی از جمالِ باقی مَگُذَرید و بِخاکدانِ تُرابی دِل مبندید

Abandon not the everlasting beauty for a beauty that must die,

and set not your affections on this mortal world of dust.

ای پسر روح

15. O Son of Spirit!

وقتى آيد

The time cometh,

که بلبلِ قدسْ معنوی از بیانِ اسرارْ معانی

when the nightingale of holiness will no longer unfold the inner mysteries

ممنوع شود

and ye will all be bereft of the celestial melody and of the voice from on high.

و جمیع از نغمهِ رَحمانی و نِدایِ سبحانی ممنوع گردید

ای جوهر غفلت

16. O Essence of Negligence!

دريغ كه

صد هزار لسانِ معنوی در لسانی ناطق

Myriads of mystic tongues find utterance in one speech,

و صد هزار معانیِ غیبی در لحنی ظاهر

and myriads of hidden mysteries are revealed in a single melody;

و لکن گوشی نه تا بشنود و قلبی نه تا حرفی بیابد

yet, alas, there is no ear to hear, nor heart to understand.

ای همگنان

17. O COMRADES!

ابوابِ لا مكان باز گشته

The gates that open on the Placeless stand wide

و دیارِ جانان از دَمِ عاشقان زینت یافته

and the habitation of the loved one is adorned with the lovers' blood,

و جمیع از این شهرِ روحانی محروم مانده اند الا قلیلی yet all but a few remain bereft of this celestial city,

و از آن قليل

and even of these few,

هم با قلبِ طاهر و نفسِ مقدّس مشهود نگشت الّا اَقَلِّ قلیلی

none but the smallest handful hath been found with a pure heart and sanctified spirit.

ای اهلِ فردوس برین

18. O YE DWELLERS IN THE HIGHEST PARADISE!

اهلِ یقین را اخبار نمائید که در فضای قدس قربِ رضوان روضهٔ جدیدی ظاهر گشته

Proclaim unto the children of assurance that within the realms of holiness, nigh unto the celestial paradise, a new garden hath appeared,

و جميع اهلِ عالين و هَياكِلِ خُلدِ برين طائِفِ حَولِ آن گشتهاند

round which circle the denizens of the realm on high and the immortal dwellers of the exalted paradise.

پس جهدی نمائید تا بآن مقام درآئید

Strive, then, that ye may attain that station,

و حقائقِ اسرارِ عشقرا از شَقایِقَش جوئید و جمیع حکمتهای بالِغِهٔ احدیّهرا از آثمارِ باقیهاش بیابید

that ye may unravel the mysteries of love from its wind-flowers and learn the secret of divine and consummate wisdom from its eternal fruits.

قُرَّت أَبْصَارُ الَّذِينَ هُم دَخَلُوا فِيه آمِنِين

Solaced are the eyes of them that enter and abide therein!

ای دوستان من

19. O My Friends!

آیا فراموش کرده اید آن صبح صادق رشنی را

Have ye forgotten that true and radiant morn,

که در ظل شجره انیسا که در فردوس اعظم غرس شده جمیع در آن فضای قدس مبارک نزد من حاضر بودید

when in those hallowed and blessed surroundings ye were all gathered in My presence beneath the shade of the tree of life, which is planted in the all-glorious paradise?

و بسه کلمه طیبه تکلم فرمودم و جمیع آن کلماترا شنیده و مدهوش گشتید و آن کلمات این بود

Awe-struck ye listened as I gave utterance to these three most holy words:

ای دوستان

O friends!

رضای خودرا بر رضای من اختیار مکنید

Prefer not your will to Mine,

و آنچه برای شما نخواهم هرگز مخواهید

never desire that which I have not desired for you,

و با دلهای مرده که بآمال و آرزو آلوده شده نزد من میائید and approach Me not with lifeless hearts, defiled with worldly desires and cravings.

اگر صدررا مقدّس کنید

Would ye but sanctify your souls,

حال آن صحرا و آن فضارا

ye would at this present hour recall that place and those surroundings,

بنظر در آرید و بیان من بر همه شما معلوم شود

and the truth of My utterance should be made evident unto all of you. در سَطرِ هشتم از اَسطَرِ قدس که در لوحِ پنجُم از فردوس است میفرماید

In the eighth of the most holy lines, in the fifth Tablet of Paradise, He saith: ای مردگان فِراشِ غفلت

20. O YE THAT ARE LYING AS DEAD ON THE COUCH OF HEEDLESSNESS!

قرنها گُذشت و عُمرِ گِرانمایهرا بِإنتِها رساندهاید

Ages have passed and your precious lives are well-nigh ended,

و نَفَس پاکی از شما بساحتِ قدسِ ما نیامد

yet not a single breath of purity hath reached Our court of holiness from you.

در اَبِحُرِ شِرک مُستَغَرَقِيد و کَلِمِهِ توحيد بر زبان ميرانيد

Though immersed in the ocean of misbelief, yet with your lips ye profess the one true faith of God.

مَبغُوضِ مرا محبوبِ خود دانسته اید و دشمنِ مرا دوستِ خود گرفته اید

Him whom I abhor ye have loved, and of My foe ye have made a friend.

و در ارضِ من بکمال خُرَّمی و سرور مَشْی مینمائید Notwithstanding, ye walk on My earth complacent and self-satisfied,

و غافل از آنکه زمینِ من از تو بیزار است و اشیای ارض از تو در گریز

heedless that My earth is weary of you

and everything within it shunneth you.

اگر فی الجمله بَصَر بگشائی صد هزار خُزنرا از این سرور خوشتر دانی

Were ye but to open your eyes,

ye would, in truth, prefer a myriad griefs unto this joy,

و فنارا از این حیات نیکوتر شُمَری

and would count death itself better than this life.

ای خاکِ مُتَحَرِّک

21. O Moving Form of Dust!

من بتو مأنوسم و تو از من مأيوس

I desire communion with thee, but thou wouldst put no trust in Me.

سيفِ عصيان شجرهِ اميدِ تُرا بُريده The sword of thy rebellion hath felled the tree of thy hope.

و در جمیع حال بتو نزدیکم و تو در جمیع احوال از من دور

At all times I am near unto thee, but thou art ever far from Me.

و من عزّتِ بیزوال برای تو اختیار نِمودم و تو ذلّتِ بی منتهی برای خود پسندیدی

Imperishable glory I have chosen for thee, yet boundless shame thou hast chosen for thyself.

آخر تا وقت باقی مانده رُجوع کن و فُرصترا مگذار While there is yet time, return, and lose not thy chance.

ای پسرِ هوی

22. O Son of Desire!

اهلِ دانش و بینش سالها کوشیدند و بِوِصالِ ذَی الجلال فائز نگشتند

The learned and the wise have for long years striven and failed to attain the presence of the All-Glorious;

و عُمرها دويدند و بِلِقايِ ذَى الجمال نرسيدند

they have spent their lives in search of Him, yet did not behold the beauty of His countenance.

و تو نادویده بمنزل رسیده و ناطَلَبیده بِمَطلَب واصل شدی

Thou without the least effort didst attain thy goal, and without search hast obtained the object of thy quest.

و بعد از جميع اين مقام و رتبه

Yet, notwithstanding, thou didst remain so wrapt in the veil of self,

بحجابِ نفسِ خود چُنان مُحتَجِب ماندی

> that thine eyes beheld not the beauty of the Beloved, nor did thy hand touch the hem of His robe.

که چشمت بجمالِ دوست نیُفتاد و دستت بدامنِ یار نرسید

Ye that have eyes, behold and wonder.

فَتَعَجَّبُوا مِن ذلكَ يا أُولِي الأَبصَار

ای اهل دیار عشق

23. O Dwellers in the City of Love!

شمع باقی را اریاحِ فانی اِحاطه نموده

Mortal blasts have beset the everlasting candle,

و جمالِ غُلامِ روحانی در غُبارِ تیرهِ ظلمانی مستور مانده

and the beauty of the celestial Youth is veiled in the darkness of dust.

سلطانِ سَلاطینِ عشق در دستِ رَعایایِ ظُلم مظلوم

The chief of the monarchs of love is wronged by the people of tyranny

و حَمامِهِ قدسي

and the dove of holiness lies prisoned in the talons of owls.

در دستِ جُغدان گرفتار

The dwellers in the pavilion of glory and the celestial concourse bewail and lament,

جميع اهلِ سُرادقِ ابهى و ملاً أعلى نُوحِه و نُدبِه مينمايند

و شما در كمالِ راحت در ارض غفلت اقامت نموده ايد

while ye repose in the realm of negligence,

و خودرا هم از دوستانِ خالص محسوب داشته اید

and esteem yourselves as of the true friends.

فَباطِل ما أنتُم تَظَنُّون

How vain are your imaginings!

ای جُهَلایِ مَعروف بِعِلم

24. O YE THAT ARE FOOLISH, YET HAVE A NAME TO BE WISE!

چرا در ظاهر دَعوِیِ شَبانی کنید

Wherefore do ye wear the guise of shepherds,

و در باطِن ذِئِبِ أغنامِ من شده ايد

when inwardly ye have become wolves, intent upon My flock?

مَثَلِ شما

Ye are even as the star, which riseth ere the dawn,

مِثلِ ستارہِ قبل از صُبح است

and which, though it seem radiant and luminous,

که در ظاهر دُرّيّ و روشن است

leadeth the wayfarers of My city astray into the paths of perdition.

و در باطن سببِ اِضلال و هَلاکَت کارِوانهایِ مدینه و دیارِ من است

ای بظاهر آراسته و بباطن کاسته

25. O YE SEEMING FAIR YET INWARDLY FOUL!

مَثَلِ شما مِثلِ آبِ تلخِ صافی است که کمالِ لِطافَت و صَفا از آن در ظاهر مشهود شود

Ye are like clear but bitter water, which to outward seeming is crystal pure

چون بدستِ صَرّافِ ذائقهِ اَحَدِیّه افتد

but of which, when tested by the divine Assayer, not a drop is accepted.

قطرهای از آن را قبول نفرماید

بلی تجلّی آفتاب در تراب و مِرآت

Yea, the sun beam falls alike upon the dust and the mirror,

بلی تجلی افتاب در تراب و مِراث هر دو موجود

yet differ they in reflection even as doth the star from the earth:

ولککِن از فَرْقَدان تا ارضْ فرق دان

بَلکِه فرقِ بی منتهی در میان

nay, immeasurable is the difference!

ای دوست لسانی من

26. O My Friend in Word!

قَدری تَأُمُّل اختیار کن هرگز شنیده ای که یار و اَغیار در قلبی بِگُنجَد پس اغیاررا بِران تا جانان بمنزل خود در آید

Ponder awhile.

Hast thou ever heard that friend and foe should abide in one heart?

Cast out then the stranger, that the Friend may enter His home.

ای پسر خاک

27. O Son of Dust!

جمیع آنچه در آسمانها و زمین است برای تو مقرّر داشتم

All that is in heaven and earth I have ordained for thee,

مگر قلوبرا که محلّ نزول تجلّی جمال و اجلال خود معیّن فرمودم

except the human heart, which I have made the habitation of My beauty and glory;

و تو منزل و محلّ مرا بغیر من گذاشتی

yet thou didst give My home and dwelling to another than Me;

چنانچه در هر زمان که ظهور قدس من آهنگ مکان خود نمود غیر خودرا یافت اغیار دید و لا مکان بحرم جانان شتافت

and whenever the manifestation of My holiness sought His own abode, a stranger found He there,

و مع ذلک ستر نمودم و سر نگشودم و خجلت ترا نیسندیدم and, homeless, hastened unto the sanctuary of the Beloved.

Notwithstanding I have concealed thy secret and desired not thy shame.

ای جوهرِ هوی

28. O Essence of Desire!

بسا سحرگاهان که از مشرق لا مکان بمکان تو آمدم

At many a dawn have I turned from the realms of the Placeless unto thine abode,

و ترا در بستر راحت بغیر خود مشغول یافتم

and found thee on the bed of ease busied with others than Myself.

و چون برق روحانی بغمام

Thereupon, even as the flash of the spirit,

عز سلطانی رجوع نمودم

I returned to the realms of celestial glory

و در مکامن قرب خود نزد جنود قدس اظهار نداشتم

and breathed it not in My retreats above unto the hosts of holiness.

ای پسر جود

29. O Son of Bounty!

در بادیه های عدم بودی و ترا بمدد تراب امر در عالم ملک ظاهر نمودم Out of the wastes of nothingness, with the clay of My command I made thee to appear,

و جمیع ذرات ممکنات و حقائق کائنات را بر تربیت تو گماشتم

and have ordained for thy training every atom in existence and the essence of all created things.

چنانچه قبل از خروج از بطن ام

Thus, ere thou didst issue from thy mother's womb,

دو چشمهٔ شیر منیر برای تو مقرّر داشتم

I destined for thee two founts of gleaming milk,

و چشمها برای حفظ تو گماشتم و حبّ ترا در قلوب القا نمودم

eyes to watch over thee, and hearts to love thee.

و بصرف جود ترا در ظل رحمتم پروردم و از جوهر فضل و رحمت ترا حفظ فرمودم

Out of My loving-kindness, 'neath the shade of My mercy I nurtured thee,

and guarded thee by the essence of My grace and favor.

و مقصود از جمیع این مراتب آن بود And My purpose in all this was

که بجبروت باقی ما درآئی و قابل بخششهای غیبی ما شوی

that thou mightest attain My everlasting dominion and become worthy of My invisible bestowals.

و تو غافل چون بثمر آمدی از تمامی نعیمم غفلت نمودی

And yet heedless thou didst remain, and when fully grown, thou didst neglect all My bounties

و بگمان باطل خود پرداختی

and occupied thyself with thine idle imaginings,

بقسمی که بالمره فراموش نمودی

in such wise that thou didst become wholly forgetful, and,

و از باب دوست بایوان دشمن مقر یافتی و مسکن نمودی

turning away from the portals of the Friend didst abide within the courts of My enemy. ای بنده دنیا

30. O Bond Slave of the World!

در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو مرور نمود

Many a dawn hath the breeze of My loving-kindness wafted over thee

و ترا در فراش غفلت خفته یافت

and found thee upon the bed of heedlessness fast asleep.

و بر حال تو گریست و باز گشت

Bewailing then thy plight it returned whence it came.

ای پسر ارض

31. O Son of Earth!

اگر مرا خواهی جز مرا مخواه

other would

و اگر اراده جمالم داری چشم از عالمیان بردار

زیرا که اراده من و غیر من چون آب و آتش

در یک دل و قلب نگنجد

Wouldst thou have Me, seek none other than Me;

wouldst thou gaze upon My beauty, close thine eyes to the world and all that is therein;

for My will and the will of another than Me, even as fire and water,

cannot dwell together in one heart.

ای بیگانهٔ با یگانه

32. O Befriended Stranger!

شمع دلت برافروخته دست قدرت منست

The candle of thine heart is lighted by the hand of My power,

آنرا ببادهای مخالف نفس و هوی خاموش مکن

quench it not with the contrary winds of self and passion.

و طبیب جمیع علّتهای تو ذکر منست فراموشش منما

The healer of all thine ills is remembrance of Me, forget it not.

حبّ مرا سرمایه خود کن و چون بصر و جان عزیزش دار

Make My love thy treasure and cherish it even as thy very sight and life.

ای برادر من

33. O My Brother!

از لسان شكرينم كلمات نازنينم شنو

Hearken to the delightsome words of My honeyed tongue,

و از لب نمکینم سلسبیل قدس معنوی بیاشام

and quaff the stream of mystic holiness from My sugar-shedding lips.

تخمهای حکمت لدنیمرا در ارض طاهر قلب بیفشان

Sow the seeds of My divine wisdom in the pure soil of thy heart,

و بآب يقين آبش ده

and water them with the water of certitude,

تا سنبلات علم و حكمت من سر سبز از بلده طيبه انبات نمايد

that the hyacinths of My knowledge and wisdom may spring up fresh and green in the sacred city of thy heart.

ای اهل رضوان من

نَهالِ مُحَبَّت و دوستي شمارا در روضهٔ قدس رضوان بيّدِ مُلاطِفَت غرس نمودم و بنيسان مَرحَمَت آبش دادم

حال نزدیک بثمر رسیده

جهدی نمائید تا مَحفوظ ماند و بنار امل و شهوت نسوزد

34. O DWELLERS OF MY PARADISE!

With the hands of loving-kindness I have planted in the holy garden of paradise the young tree of your love and friendship,

and have watered it with the goodly showers of My tender grace;

now that the hour of its fruiting is come,

strive that it may be protected,

and be not consumed with the flame of desire and passion.

ای دوستان من

35. O My Friends!

سراج ضلالت را خاموش كنيد و مشاعل باقيهٔ هدايت در قلب و دل برافروزيد

Quench ye the lamp of error,

and kindle within your hearts the everlasting torch of divine guidance.

که عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه حضور معبود

For ere long the assayers of mankind shall, in the holy presence of the Adored,

جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند

accept naught but purest virtue and deeds of stainless holiness.

ای پسر تراب

36. O Son of Dust!

حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند لب نگشایند

The wise are they that speak not unless they obtain a hearing,

چنانچه ساقی تا طلب نبیند ساغر نبخشد

even as the cup-bearer, who proffereth not his cup till he findeth a seeker,

و عاشق تا بجمال معشوق فائز نشود از جان نخروشد

and the lover who crieth not out from the depths of his heart until he gazeth upon the beauty of his beloved.

پس باید

Wherefore

حبه های حکمت و علم را در ارض طیبه قلب مبذول دارید

sow the seeds of wisdom and knowledge in the pure soil of the heart,

و مستور نمائید تا سنبلات حکمت الهی از دِل برآید نه از گِل and keep them hidden, till the hyacinths of divine wisdom spring from the heart and not from mire and clay.

In the first line of the Tablet

it is recorded and written,

and within the sanctuary of the tabernacle of God is hidden:

ای بنده من

37. O My Servant!

ملک بی زوال را بانزالی از دست منه

Abandon not for that which perisheth an everlasting dominion,

و شاهنشهی فردوسرا بشهوتی از دست مده

and cast not away celestial sovereignty for a worldly desire.

اینست کوثر حیوان که از معین قلم رحمن ساری گشته

This is the river of everlasting life that hath flowed from the well-spring of the pen of the merciful;

طوبي للشّاربين

well is it with them that drink!

ای پسر روح

38. O Son of Spirit!

قفس بشكن

و چون همای عشق

بهوای قدس پرواز کن

و از نَفْس بگذر

و با نَفَس رحمانی

در فضای قدس ربّانی بیارام

Burst thy cage asunder,

and even as the phoenix of love soar into the firmament of holiness.

Renounce thyself

and, filled with the spirit of mercy, abide in the realm of celestial sanctity.

ای پسر رماد

39. O Offspring of Dust!

براحت يومي قانع مشو

Be not content with the ease of a passing day,

و از راحت بیزوال باقیه مگذر

and deprive not thyself of everlasting rest.

و گلشن باقی عیش جاودانرا بگلخن فانی ترابی تبدیل منما

Barter not the garden of eternal delight for the dust-heap of a mortal world.

از زندان بصحراهای خوش جان عروج کن

Up from thy prison ascend unto the glorious meads above,

و از قفس امكان برضوان دلكش لا مكان بخرام

and from thy mortal cage wing thy flight unto the paradise of the Placeless.

ای بنده من

40. O My Servant!

از بند ملک خودرا رهائی بخش

Free thyself from the fetters of this world,

و از حبس نفس خودرا آزاد کن

and loose thy soul from the prison of self.

وقت را غنيمت شمر

Seize thy chance,

زیرا که این وقت را دیگر نبینی و این زمان را هرگز نیابی

for it will come to thee no more.

ای فرزند کنیز من

41. O Son of My Handmaid!

اگر سلطنت باقی بینی

Didst thou behold immortal sovereignty,

البته بکمال جد از ملک فانی درگذری

thou wouldst strive to pass from this fleeting world.

و لکن ستر آنرا حکمتهاست و جلوه اینرا رمزها

But to conceal the one from thee and to reveal the other is a mystery

جز افئدهٔ پاک ادراک ننماید

which none but the pure in heart can comprehend.

ای بنده من

42. O My Servant!

دلرا از غل پاک کن و بی حسد ببساط قدس احد بخرام

Purge thy heart from malice and, innocent of envy, enter the divine court of holiness.

ای دوستان من

43. O My Friends!

در سبیل رضای دوست مشی نمائید

Walk ye in the ways of the good pleasure of the Friend,

و رضای او در خلق او بوده و خواهد بود

and know that His pleasure is in the pleasure of His creatures.

يعنى

That is:

دوست بی رضای دوست خود در بیت او وارد نشود no man should enter the house of his friend save at his friend's pleasure,

و در اموال او تصرّف ننماید و رضای خودرا بر رضای او ترجیح ندهد

nor lay hands upon his treasures
nor prefer his own will to his friend's,

و خودرا در هیچ امری مقدّم نشمارد

and in no wise seek an advantage over him.

فتفكّروا في ذلك يا اولي الافكار

Ponder this, ye that have insight!

ای رفیق عرشی

44. O Companion of My Throne!

بد مشنو و بد مبین

Hear no evil, and see no evil,

و خودرا ذليل مكن

abase not thyself,

و عويل برميار

neither sigh and weep.

بعني

بد مگو تا نشنوی

Speak no evil, that thou mayest not hear it spoken unto thee,

و عیب مردم را بزرگ مدان تا عیب تو بزرگ ننماید

and magnify not the faults of others that thine own faults may not appear great;

و ذلّت نفسی میسند تا ذلّت تو چهره نگشاید

and wish not the abasement of anyone, that thine own abasement be not exposed.

پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدّس و خاطر منزّه در ایّام عمر خود که اقلّ از آنی محسوبست فارغ باش

Live then the days of thy life, that are less than a fleeting moment, with thy mind stainless, thy heart unsullied, thy thoughts pure, and thy nature sanctified,

تا بفراغت از این جسد فانی

بفردوس معانی راجع شوی و در ملکوت باقی مقرّ یابی so that, free and content, thou mayest put away this mortal frame,

and repair unto the mystic paradise

and abide in the eternal kingdom for evermore.

وای وای ای عاشقان هوای نفسانی

45. Alas! Alas! O Lovers of Worldly Desire!

از معشوق روحانی چون برق گذشتهاید

Even as the swiftness of lightning ye have passed by the Beloved One,

و بخیال شیطانی دل محکم بسته اید

and have set your hearts on satanic fancies.

ساجد خیالید و اسم آنرا حق گذاشتهاید Ye bow the knee before your vain imagining, and call it truth.

و ناظر خارید و نام آنرا گل گذاردهاید

Ye turn your eyes towards the thorn, and name it a flower.

نه نَفَس فارغی از شما برآمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض قلوبتان وزید

Not a pure breath have ye breathed, nor hath the breeze of detachment been wafted from the meadows of your hearts. نصایح مشفقه محبوبرا بباد داده اید و از صفحه دل محو نموده اید و چون بهآئم در سبزه زار شهوت و امل تعیّش مینمائید

Ye have cast to the winds the loving counsels of the Beloved

and have effaced them utterly from the tablet of your hearts,

and even as the beasts of the field,

ye move and have your being within the pastures of desire and passion.

ای برادران طریق

46. O Brethren in the Path!

چرا از ذکر نگار غافل گشته اید

و از قرب حضرت یار دور مانده اید

صرف جمال در سرادق بیمثال

بر عرش جلال مستوی و شما بهوای خود بجدال مشغول گشته اید

روايح قدس ميوزد

و نسائم جود در هبوب و کل بزکام مبتلی شده اید و از جمیع محروم مانده اید

زهی حسرت بر شما و علی الدینهم یمشون علی أعقابكم و علی أثر أقدامكم هم یمرون Wherefore have ye neglected the mention of the Loved One,

and kept remote from His holy presence?

The essence of beauty is within the peerless pavilion,

set upon the throne of glory,

whilst ye busy yourselves with idle contentions.

The sweet savors of holiness are breathing

and the breath of bounty is wafted,

yet ye are all sorely afflicted and deprived thereof.

Alas for you

and for them that walk in your ways and follow in your footsteps!

ای پسران آمال

47. O CHILDREN OF DESIRE!

جامهٔ غروررا از تن بر آرید و ثوب تکبّر از بدن بیندازید

Put away the garment of vainglory,

and divest yourselves of the attire of haughtiness.

در سطر سیّم از اسطر قدس که در لوح یاقوتی از قلم خفی ثبت شده این است

In the third of the most holy lines writ and recorded in the Ruby Tablet by the pen of the unseen this is revealed:

ای برادران

48. O Brethren!

By My beauty!

با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل بردارید

Be forbearing one with another and set not your affections on things below.

بعزّت افتخار منمائید و از ذلّت ننگ مدارید قسم بجمالم

Pride not yourselves in your glory, and be not ashamed of abasement.

که کلّرا از تراب خلق نمودم و البتّه بخاک راجع فرمایم

I have created all things from dust, and to dust will I return them again.

ای پسران تراب

49. O CHILDREN OF DUST!

اغنیارا از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید

Tell the rich of the midnight sighing of the poor,

که مبادا از غفلت بهلاکت افتند

lest heedlessness lead them into the path of destruction,

و از سدره دولت بی نصیب مانند

and deprive them of the Tree of Wealth.

الكرم و الجود من خصالي

To give and to be generous are attributes of Mine;

فهنيئاً لمن تزيّن بخصالي

well is it with him that adorneth himself with My virtues.

ای ساذج هوی

50. O Quintessence of Passion!

حرص را باید گذاشت

و بقناعت قانع شد

and seek contentment;

Put away all covetousness

زيرا كه لازال حريص محروم بوده

for the covetous hath ever been deprived,

و قانع محبوب و مقبول

and the contented hath ever been loved and praised.

ای پسر کنیز من

در فقر اضطراب نشاید و در غنا اطمینان نباید هر فقری را غنا در پی و هر غنارا فنا از عقب و لکن فقر از ماسوی الله نعمتی است بزرگ حقیر مشمارید زیرا که در غایت آن غنای بالله رخ بگشاید غنای بالله رخ بگشاید

51. O Son of My Handmaid!

Be not troubled in poverty

nor confident in riches,

for poverty is followed by riches,

and riches are followed by poverty.

Yet to be poor in all save God is a wondrous gift,

belittle not the value thereof,

for in the end it will make thee rich in God,

و در این مقام أنتم الفقرآء مستور and thus thou shalt know the meaning of the utterance, "In truth ye are the poor,"

و كلمه مباركه و الله هو الغنيّ

and the holy words, "God is the all-possessing,"

چون صبح صادق

shall even as the true morn

از افق قلب عاشق ظاهر و باهر و هویدا و آشکار شود

break forth gloriously resplendent upon the horizon of the lover's heart,

و بر عرش غنا متمكّن گردد و مقرّ يابد

and abide secure on the throne of wealth.

ای پسران غفلت و هوی

52. O CHILDREN OF NEGLIGENCE AND PASSION!

دشمن مرا در خانه من راه داده اید

Ye have suffered My enemy to enter My house

و دوست مرا از خود رانده اید چنانچه

and have cast out My friend,

حبّ غیر مرا در دل منزل داده اید

for ye have enshrined the love of another than Me in your hearts.

بشنوید بیان دوست را

Give ear to the sayings of the Friend

و برضوانش اقبال نمائيد

and turn towards His paradise.

دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند

Worldly friends, seeking their own good, appear to love one the other,

و لكن دوست معنوى شمارا لاجل شما دوست داشته و دارد بلكه مخصوص هدايت شما بلاياى لا تحصى قبول فرموده

whereas the true Friend hath loved and doth love you for your own sakes;

indeed He hath suffered for your guidance countless afflictions.

بچنین دوست جفا مکنید

و بكويش بشتابيد

اينست شمس كلمه صدق و وفا

که از افق اصبع مالک اسماء اشراق فرموده

افتحوا آذانكم لاصغاء كلمة الله

المهيمن القيوم

Be not disloyal to such a Friend,

nay rather hasten unto Him.

Such is the daystar of the word of truth and faithfulness,

that hath dawned above the horizon of the pen of the Lord of all names.

Open your ears that ye may hearken unto the word of God,

the Help in peril, the Self-existent.

ای مغروران باموال فانیه

53. O YE THAT PRIDE YOURSELVES ON MORTAL RICHES!

بدانید که غنا سدیست محکم میان طالب و مطلوب و عاشق و معشوق

Know ye in truth that wealth is a mighty barrier between the seeker and his desire, the lover and his beloved.

هرگز غنی بر مقر قرب وارد نشود و بمدینه رضا و تسلیم در نیاید مگر قلیلی

The rich, but for a few, shall in no wise attain the court of His presence nor enter the city of content and resignation.

پس نیکوست حال آن غنی

Well is it then with him, who, being rich,

که غنا از ملکوت جاودانی منعش ننماید

is not hindered by his riches from the eternal kingdom,

و از دولت ابدی محرومش نگرداند

nor deprived by them of imperishable dominion.

قسم باسم اعظم که نور آن غنی

اهل آسمان را روشنی بخشد

چنانچه شمس اهل زمین را

By the Most Great Name!

The splendor of such a wealthy man shall illuminate the dwellers of heaven

even as the sun enlightens the people of the earth!

ای اغنیای ارض

54. O YE RICH ONES ON EARTH!

فقرا امانت منند در میان شما

The poor in your midst are My trust;

پس امانت مرا درست حفظ نمائید

guard ye My trust,

و براحت نفس خود تمام نپردازید

and be not intent only on your own ease.

ای فرزند هوی

55. O Son of Passion!

از آلایش غنا پاک شو

Cleanse thyself from the defilement of riches

و با کمال آسایش در افلاک فقر قدم گذار

and in perfect peace advance into the realm of poverty;

تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی

that from the well-spring of detachment thou mayest quaff the wine of immortal life. ای پسر من

56. O My Son!

صحبت اشرار غم بيفزايد

The company of the ungodly increaseth sorrow,

و مصاحبت ابرار زنگ دل بزداید

whilst fellowship with the righteous cleanseth the rust from off the heart.

من أراد ان يأنس مع الله

He that seeketh to commune with God.

فليأنس مع احبّائه

let him betake himself to the companionship of His loved ones;

و من أراد ان يسمع كلام الله

and he that desireth to hearken unto the word of God,

فليسمع كلمات اصفيائه

let him give ear to the words of His chosen ones.

زینهار ای پسر خاک

57. O Son of Dust!

Beware!

با اشرار الفت مگیر

و مؤانست مجو

كه مجالست اشرار

نور جانرا بنار حسبان

تبديل نمايد

Walk not with the ungodly

and seek not fellowship with him,

for such companionship

turneth the radiance of the heart into

infernal fire.

ای پسر کنیز من

58. O Son of My Handmaid!

اگر فیض روح القدس طلبی

Wouldst thou seek the grace of the Holy Spirit,

با احرار مصاحب شو

enter into fellowship with the righteous,

زیرا که ابرار جام باقی از کف ساقی خلد نوشیدهاند

for he hath drunk the cup of eternal life at the hands of the immortal Cup-bearer

و قلب مردگان را چون صبح صادق زنده و منیر و روشن نمایند

and even as the true morn doth quicken and illumine the hearts of the dead.

ای غافلان 59. O Heedless Ones!

Think not گمان مبرید

the secrets of hearts are hidden,

nay, know ye of a certainty

that in clear characters they are engraved

and are openly manifest in the holy Presence.

60. O Friends!

Verily I say,

whatsoever ye have concealed within your hearts

is to Us open and manifest as the day;

but that it is hidden و لكن ستر آنرا

واضح و ظاهر و هویداست

is of Our grace and favor,

and not of your deserving.

ای پسر انسان

61. O Son of Man!

شبنمى

از ژرف دریای رحمت خود

بر عالميان مبذول داشتم

و احدى را مقبل نيافتم

زیرا که کل

از خمر باقى لطيف توحيد

بماء كثيف نبيد اقبال نموده اند

و از کأس جمال باقی بجام فانی قانع شده اند

فبئس ما هُم به يقنعون

A dewdrop out of the fathomless ocean of My mercy

I have shed upon the peoples of the world,

yet found none turn thereunto,

inasmuch as every one hath turned away from the celestial wine of unity unto the foul dregs of impurity,

and, content with mortal cup, hath put away the chalice of immortal beauty.

Vile is that wherewith he is contented.

ای پسر خاک

62. O Son of Dust!

از خمر بی مثال محبوب لا یزال چشم مپوش

Turn not away thine eyes from the matchless wine of the immortal Beloved,

و بخمر كدره فانيه چشم مگشا

and open them not to foul and mortal dregs.

از دست ساقی احدیّه کأوس باقیه برگیر

Take from the hands of the divine Cup-bearer the chalice of immortal life,

تا همه هوش شوی و از سروش غیب معنوی شنوی that all wisdom may be thine,

and that thou mayest hearken unto the mystic voice calling from the realm of the invisible.

بگو ای پست فطرتان از شراب باقی قدسم چرا بآب فانی رجوع نمودید

Cry aloud, ye that are of low aim!

Wherefore have ye turned away from My holy and immortal wine unto evanescent water?

بگو ای اهل ارض

63. O ye Peoples of the World!

براستي بدانيد

Know, verily,

که بلای ناگهانی شمارا

that an unforeseen calamity followeth

در پی است

you,

و عقاب عظیمی

and grievous retribution awaiteth you.

از عقب گمان مبرید

که آنچه را مرتکب شدید

Think not that which ye have committed

از نظر محو شده

hath been effaced in My sight.

قسم بجمالم

By My beauty!

که در الواح زبرجدی

از قلم جلي

All your doings hath My pen graven with open characters upon tablets of

chrysolite.

جميع اعمال شما ثبت گشته

ای ظالمان ارض

64. O Oppressors on Earth!

از ظلم دست خودرا كوتاه نمائيد

که قسم یاد نمودهام

از ظلم احدی نگذرم

و این عهدی است

که در لوح محفوظ محتوم داشتم

و بخاتم عزّ مختوم

Withdraw your hands from tyranny,

for I have pledged Myself

not to forgive any man's injustice.

This is My covenant

which I have irrevocably decreed in the preserved tablet

and sealed with My seal.

ای عاصیان

65. O REBELLIOUS ONES!

بردباری من شمارا جری نمود و صبر من شمارا بغفلت آورد

My forbearance hath emboldened you and My long-suffering hath made you negligent,

که در سبیلهای مهلک خطرناک بر مراکب نار نفس بی باک میرانید in such wise that ye have spurred on the fiery charger of passion into perilous ways that lead unto destruction.

گویا مرا غافل شمرده اید و یا بی خبر انگاشته اید

Have ye thought Me heedless

or that I was unaware?

ای مهاجران

66. O Emigrants!

لسان مخصوص ذكر منست

The tongue I have designed for the mention of Me,

بغيبت ميالائيد

defile it not with detraction.

و اگر نفس ناری غلبه نماید

If the fire of self overcome you,

بذكر عيوب خود مشغول شويد

remember your own faults

نه بغیبت خلق من

and not the faults of My creatures,

زیرا که هر کدام از شما بنفس خود ابصر و اعرفید از نفوس عباد من

inasmuch as every one of you knoweth his own self better than he knoweth others. ای پسران وهم

67. O CHILDREN OF FANCY!

بدانید چون صبح نورانی

Know, verily, that while the radiant dawn

از افق قدس صمدانی بردمد

breaketh above the horizon of eternal holiness,

البته

اسرار و اعمال شیطانی

the satanic secrets and deeds

که در لیل ظلمانی معمول شده

done in the gloom of night

ظاهر شود

shall be laid bare

و بر عالمیان هویدا گردد

and manifest before the peoples of the world.

ای گیاه خاک

68. O Weed that Springeth out of Dust!

چگونه است

Wherefore

که با دست آلوده

have not these soiled hands of thine touched first thine own garment,

بشكر مباشرت جامه خود ننمائي

and why with thine heart defiled with desire and passion

و با دل آلوده بکثافت شهوت و هوی

dost thou seek to commune with Me

معاشرتمرا جوئي

and to enter My sacred realm?

و بممالک قدسمراه خواهی

Far, far are ye from that which ye desire.

هيهات هيهات عمّا أنتم تريدون

ای پسران آدم

69. O CHILDREN OF ADAM!

كلمه طيبه و اعمال طاهره مقدسه

بسمآء عزّ احديّه صعود نمايد

جهد کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت نفس و هوی پاک شود و بساحت عز قبول درآید چه که عنقریب صرّافان وجود

در پیشگاه حضور معبود

جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند اینست آفتاب حکمت و معانی

که از افق فم مشیّت ربّانی اشراق فرمود طوبی للمقبلین

Holy words and pure and goodly deeds

ascend unto the heaven of celestial glory.

Strive that your deeds may be cleansed from the dust of self and hypocrisy

and find favor at the court of glory;

for ere long the assayers of mankind shall,

in the holy presence of the Adored One,

accept naught but absolute virtue and deeds of stainless purity.

This is the daystar of wisdom and of divine mystery

that hath shone above the horizon of the divine will.

Blessed are they that turn thereunto.

ای یسر عیش

70. O Son of Worldliness!

خوش ساحتی است

Pleasant is the realm of being,

ساحت هستي

اگر اندر آئی

wert thou to attain thereto;

و نیکو بساطی است

glorious is the domain of eternity,

shouldst thou pass beyond the world

بساط باقى

اگر از ملک فانی

of mortality;

برتر خرامي

sweet is the holy ecstasy

و مليح است

نشاط مستى

اگر ساغر معانی

از يد غلام الهي

بياشامي

if thou drinkest of the mystic chalice from the hands of the celestial Youth.

اگر باین مراتب فائز شوی

Shouldst thou attain this station,

از نیستی و فنا

و محنت و خطا

فارغ گردي

thou wouldst be freed from destruction and death, from toil and sin.

ای دوستان من

71. O My Friends!

ياد آوريد

Call ye to mind

آن عهدی را که در جبل فاران که در بقعه مبارکه زمان واقع شده با من نموده اید that covenant ye have entered into with Me upon Mount Paran, situate within the hallowed precincts of Zaman.

و ملاً اعلی و اصحاب مدین بقارا بر آن عهد گواه گرفتم

I have taken to witness the concourse on high and the dwellers in the city of eternity,

و حال احدیرا بر آن عهد قائم نمی بینم

yet now none do I find faithful unto the covenant.

البته غرور و نافرمانی آنرا از قلوب محو نموده

Of a certainty pride and rebellion have effaced it from the hearts,

بقسمیکه اثری از آن باقی نمانده

in such wise that no trace thereof remaineth.

و من دانسته صبر نمودم و اظهار نداشتم

Yet knowing this, I waited

and disclosed it not.

ای بنده من

72. O My Servant!

مثل تو مثل سیف پر جوهری است

Thou art even as a finely tempered sword

که در غلاف تیره پنهان باشد

concealed in the darkness of its sheath

و باین سبب قدر آن

and its value hidden from the artificer's knowledge.

بر جوهريان مستور ماند

س Wherefore

از غلاف نفس و هوی بیرون آی

come forth from the sheath of self and desire

تا جوهر تو بر عالمیان هویدا و روشن آید

that thy worth may be made resplendent and manifest unto all the world.

ای دوست من

73. O My Friend!

تو شمس سمآء قدس مني

Thou art the daystar of the heavens of My holiness,

خودرا بكسوف دنيا ميالاي

let not the defilement of the world eclipse thy splendor.

حجاب غفلت را خرق کن تا بی پرده و حجاب از خلف سحاب بدر آئی

Rend asunder the veil of heedlessness,

that from behind the clouds thou mayest emerge resplendent

و جمیع موجودات را بخلعت هستی بیارائی

and array all things with the apparel of life.

ای ابنآء غرور

74. O CHILDREN OF VAINGLORY!

بسلطنت فانیه ایّامی از جبروت باقی من گذشته و خود را باسباب زرد و سرخ می آرائید و بدین سبب افتخار مینمائید قسم بجمالم که جمیع را در خیمه یکرنگ تراب درآورم و همه این رنگهای مختلفه را از میان بردارم مگر کسانیکه برنگ من درآیند و آن تقدیس از همهٔ رنگها است

For a fleeting sovereignty ye have abandoned My imperishable dominion, and have adorned yourselves with the gay livery of the world and made of it your boast. By My beauty! All will I gather beneath the one-colored covering of the dust and efface all these diverse colors save them that choose My own, and that is purging from every color.

ای ابناء غفلت

75. O CHILDREN OF NEGLIGENCE!

بپادشاهی فانی دل مبندید و مسرور مشوید مثل شما مثل طیر غافلی است که بر شاخه باغی در کمال اطمینان بسراید و بغتهٔ صیّاد اجل اورا بخاک اندازد دیگر از نغمه و هیکل و رنگ او اثری باقی نماند پس پند گیرید ای بندگان هوی

Set not your affections on mortal sovereignty and rejoice not therein. Ye are even as the unwary bird that with full confidence warbleth upon the bough; till of a sudden the fowler Death throws it upon the dust, and the melody, the form and the color are gone, leaving not a trace. Wherefore take heed, O bondslaves of desire!

ای فرزند کنیز من

لازال هدایت باقوال بوده و این زمان بافعال گشته یعنی باید جمیع افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود چه که در اقوال کل شریکند و لکن افعال پاک و مقدس مخصوص دوستان ماست پس بجان سعی نمائید تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید کذلک نصحناکم فی لوح قدس منیر

76. O Son of My Handmaid!

Guidance hath ever been given by words, and now it is given by deeds. Every one must show forth deeds that are pure and holy, for words are the property of all alike, whereas such deeds as these belong only to Our loved ones. Strive then with heart and soul to distinguish yourselves by your deeds. In this wise We counsel you in this holy and resplendent tablet.

ای پسر انصاف

77. O Son of Justice!

در ليل جمال هيكل بقا

In the night-season the beauty of the immortal Being

از عقبهٔ زمرّدی وفا بسدره منتهی رجوع نمود hath repaired from the emerald height of fidelity unto the Sadratu'l-Muntahá,

و گریست گریستنی که جمیع ملأ عالین و کروبین از ناله او گریستند

and wept with such a weeping

that the concourse on high and the dwellers of the realms above wailed at His lamenting.

و بعد از سبب نوحه و ندبه استفسار شد Whereupon there was asked, Why the wailing and weeping?

مذكور داشت كه حسب الأمر در عقبهٔ وفا منتظر ماندم

I waited expectant upon the hill of faithfulness,

He made reply: As bidden

و رائحهٔ وفا از اهل ارض نیافتم

yet inhaled not from them that dwell on earth the fragrance of fidelity.

و بعد آهنگ رجوع نمودم ملحوظ افتاد که حمامات قدسی

Then summoned to return

I beheld, and lo! certain doves of holiness

چند در دست کلاب ارض مبتلی شده اند

were sore tried within the claws of the dogs of earth.

در این وقت حوریهٔ الهی از قصر روحانی بی ستر و حجاب دوید و سؤال از اسامی ایشان نمود و جمیع مذکور شد و جمیع مذکور شد الا اسمی از اسمآء و چون اصرار رفت حرف اوّل اسم از لسان جاری شد اهل غرفات از مکامن عزّ خود بیرون دویدند

Thereupon the Maid of heaven
hastened forth unveiled and
resplendent from Her mystic mansion,
and asked of their names,
and all were told
but one.
And when urged,

the first letter thereof was uttered,

And whilst the second letter was pronounced

they fell down, one and all, upon the dust.

At that moment در آن وقت

a voice was heard from the inmost shrine:

"Thus far and no farther."

Verily We bear witness to that which they have done

and now are doing.

ای فرزند کنیز من

78. O Son of My Handmaid!

از لسان رحمن سلسبیل معانی بنوش

Quaff from the tongue of the merciful the stream of divine mystery,

و از مشرق بیان سبحان اشراق انوار شمس تبیان من غیر ستر و کتمان مشاهده نما

and behold from the dayspring of divine utterance the unveiled splendor of the daystar of wisdom.

تخمهای حکمت لدنیمرا در ارض طاهر قلب بیفشان

Sow the seeds of My divine wisdom in the pure soil of the heart,

و بآب يقين آبش ده

and water them with the waters of certitude,

تا سنبلات علم و حكمت من

that the hyacinths of knowledge and wisdom

سر سبز از بلده طبّه انبات نماید

may spring up fresh and green from the holy city of the heart. ای پسر هوی

79. O Son of Desire!

تا کی در هوای نفسانی طیران نمائی

How long wilt thou soar in the realms of desire?

پر عنایت فرمودم

Wings have I bestowed upon thee,

تا در هوای قدس معانی پرواز کنی

that thou mayest fly to the realms of mystic holiness

نه در فضای وهم شیطانی

and not the regions of satanic fancy.

شانه مرحمت فرمودم

The comb, too, have I given thee

تا گیسوی مشکینم شانه نمائی

that thou mayest dress My raven locks,

نه گلویم بخراشی

and not lacerate My throat.

ای بندگان من

80. O My Servants!

شما اشجار رضوان منید باید باثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا خود و دیگران از شما منتفع شوند لذا بر کل لازم که بصنایع و اکتساب مشغول گردند اینست اسباب غنا یا اولی الألباب و ان الأمور معلقة باسبابها و فضل الله یغنیکم بها و اشجار بی ثمار لایق نار بوده و خواهد بود

Ye are the trees of My garden; ye must give forth goodly and wondrous fruits, that ye yourselves and others may profit therefrom. Thus it is incumbent on every one to engage in crafts and professions, for therein lies the secret of wealth, O men of understanding! For results depend upon means, and the grace of God shall be all-sufficient unto you. Trees that yield no fruit have been and will ever be for the fire.

ای بنده من

81. O My Servant!

پست ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر در ارض ظاهرند و فی الحقیقه از اموات محسوبند

The basest of men are they that yield no fruit on earth.

Such men are verily counted as among the dead,

بلکه اموات از آن نفوس معطّله مهمله ارجح عند اللّه مذکور

nay better are the dead in the sight of God than those idle and worthless souls. ای بنده من 82. O My Servant!

The best of men are they

that earn a livelihood by their calling

and spend upon themselves and upon و صرف خود و ذوى القربي نمايند

their kindred

for the love of God, the Lord of all worlds.

عروسِ معانيِ بديعه

The mystic and wondrous Bride,

که ورای پردههای بیان مستور و ینهان بود

hidden ere this beneath the veiling of utterance,

بعنایت الهی و الطاف ربّانی چون شعاع منیر جمال دوست ظاهر و هویدا شد

hath now, by the grace of God and His divine favor, been made manifest even as the resplendent light shed by the beauty of the Beloved.

شهادت میدهم ای دوستان

I bear witness, O friends!

که نعمت تمام و حجّت کامل و برهان ظاهر و دلیل ثابت آمد

that the favor is complete, the argument fulfilled, the proof manifest and the evidence established.

دیگر تا همّت شما از مراتب انقطاع چه ظاهر نماید

Let it now be seen what your endeavors in the path of detachment will reveal.

كذلك تمّت النّعمة عليكم و على من في السّموات و الأرضين

و الحمد لله ربّ العالمين

In this wise hath the divine favor been fully vouchsafed unto you and unto them that are in heaven and on earth.

All praise to God, the Lord of all Worlds.